

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΣΥΡΩ.

Ἐν ΣΥΡΩ τῇ 11 Μαρτίου 1882.

Φίλτατον **Μὴ Χάνεσαι** εὐχαριστῶ.

Νηρηΐς.

Η ΠΙΣΤΙΣ.

Ἀνέκαθεν αἱ νέαι τῆς Σύρου κατηγοροῦνται ἐπὶ ἐρω-
τικῇ ἀπιστίᾳ.

Εἰς τί δύναται τις ν' ἀποδώσῃ τοῦτο;

Ἐγὼ τὸ ἀποδίδω.

Εἰς τὸ Νερό τῆς Πηγῆς, εἰς τὸ ἰώδιον τῆς θαλάσσης
μας καὶ εἰς τὴν λιθόστρωτον Πλατεῖαν.

Τρία μέσα χωνευτικᾶ.

Διότι, τί εἶναι ὁ ἔρως; (πάντοτε κατ' ἐμέ). Φαγητόν
ὑπερ τρωγόμενον ἄλλοι μὲν τὸ χωνεύουσι, εἰς ἄλλους δὲ
κάθεται 'ς τὴν καρδίᾳ.

Ὅταν ὅμως ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα, ἅτινα εὐκο-
λύνουσι τὴν χώνευσιν, καὶ τοιαῦτα εἶναι τὸ νερό τῆς
Πηγῆς, τὸ ἰώδιον τῆς θαλάσσης καὶ ὁ περίπατος τῆς
Πλατείας, τί νὰ σοῦ κάμῃ τὸ φαγητόν;

Ἀλλ' ἴσως ἔχω ἄδικον.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οὐδαμοῦ τῆς ὑψηλίου γεννῶνται
καὶ θνήσκουσι τόσῳ ταχέως οἱ ἔρωτες, ὅσον ἐνταῦθα.

Περιπατεῖς εἰς τὴν Πλατεῖαν, βλέπεις μίαν νέαν, σὲ
βλέπει... τῇ μειδίᾳ, σοὶ ἀνταποδίδει τὸ μειδιάμα...
τῇ προσφέρει ἀνθη, τὰ δέχεται... τῇ ζητεῖς συνέντευ-
ξιν... σοῦ ὀρίζει τὴν ὥραν καὶ σοῦ δίδει δακτύλιον
ἐκ τῆς κόμης τῆς. Παρέρχονται δύο ἡμέραι· εἶσαι ὁ εὐ-
τυχέστερος θνητός, τὴν ἀναμένεις μετὰ πάθους εἰς τὴν
Πλατεῖαν... ἔρχεται· τῇ μειδίᾳ, σοῦ ἀπαντᾷ διὰ μομ-
φασμοῦ· τῇ προσφέρει ἀνθη, σοῦ στρέφει τὰ νῶτα· τῇ
δεικνύεις τὸν δακτύλιον ὃν φέρεις καὶ ἐκείνη σοῦ ἀπαντᾷ:

—Τί σαχλὸς ποῦ εἶσαι!

Τετέλεσται! Ἀτίο ὄνειρα, Ἀτίο ἔρως. Ἀρχίζει μὲ
ἄλλον τὰ αὐτὰ καὶ οὕτω περὶ ὅλους τοὺς νέους.

Ἀνάθεμα τὰ χωνευτικᾶ!!

Δὲν ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις; θὰ ἐρωτήσης.

Ὁ πρόλογος ἐχρησίμευσεν ὅπως σοῦ διηγηθῶ μίαν
τοιαύτην χθεσινὴν καὶ ἀσπαίρουσαν ὡς μπαρμποῦνι ἀπὸ
φρεσκάδα.

Ἦσαν νέοι... ἡγαπῶντο ἐξαιρετικῶς... οἰκογενειακαὶ
σχέσεις συνέδεον ἔτι πλέον τὸν ἔρωτά των, ἀλλ' οἱ γο-
νεῖς, φοβερὸν ἐμπόδιον ἐρωσῶν καρδιῶν, ἀνθίσταντο.

Οἱ λόγοι; Ἐμωράματα.

Πρὸ μηνῶν ὁ νέος ἀπέρχεται εἰς ξένην πρὸς αὕξησιν
πατρικῆς περιουσίας.

Δάκρυα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὄρκοι φρικτοί, ἀπο-
χωρισμοί.

Οἱ γονεῖς ἐπιπλήττουσι τὴν νέαν. Ἡ νέα ἀγαπᾷ, ἡ νέα
ἐνθυμεῖται τὸν ἀπόντα ἐραστὴν τῆς καὶ τήκεται.

Δὲν εἰμποροῦν ν' ἀνταποκριθῶσι δι' ἐπιστολῶν, ἀλλὰ
κατὰ τὸν Οὐγκὼ ἐπινοοῦσι μυρίους τρόπους μυστικῆς ἀν-
ταποκρίσεως. Πέμπουσι πρὸς ἀλλήλους τὰ κελαδήματα
τῶν πτηνῶν, τὴν εὐωδίαν τῶν ἀνθέων, τὰ μειδιάματα
τῶν παιδιῶν, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, τὰς ἀκτίνας τῶν ἀ-
στρῶν, ὅλην τὴν κτίσιν.

Ὁ νέος ἐργάζεται, ὁ ἔρως τοῦ δίδει θάρρος.

Αἰφνης ἀγγελμα ἀπαίσιον τῷ ἀγγέλλεται.

Ἡ νέα ἐμνηστεύθη μὲ ἄλλον.

— Μὲ ἠπάτησεν ἄρα γε; ἐψεύδοντο τὰ χεῖλη τῆς ὅτε
μοὶ ἔλεγον ὅτι μὲ ἡγάπα; Ἐλησμόνησε τοὺς ὄρκους;
Δὲν ἠδύνατο νὰ πείσῃ ἑαυτόν.

Πρὸ 8 ἡμερῶν φθάνει ἐνταῦθα.

Τὸν πρῶτόν του φίλον, ὃν συναντᾷ, ἐρωτᾷ:

— Ἐμνηστεύθη;

— Ἀκουσίως τῆς, ἀπαντᾷ ὁ φίλος, καὶ πάραυτα τὸ
μειδιάμα ἐπανέρχεται ἐπὶ τῶν χειλέων του, ἡ λέξις ἀκου-
σίως τῷ ἀπέδωσε τὴν ζωὴν.

Συναντῶνται εἰς τὴν ἐξοχὴν.

Ἡ νέα δὲν δύναται νὰ τὸν ἀτενίσῃ. Οἱ παλμοὶ τῆς
καρδίας τῆς ἀκούονται μακρόθεν, τὰ δὲ χεῖλη τῆς τρέ-
μοντα τῷ λέγουσι:

— Ἀκουσίως μὲ ἐμνήστευσαν μετ' ἄλλου.

— Σὲ ἀγαπῶ, τί πρέπει νὰ πράξω;

— Νὰ με ἀκολουθήσης...

Τὴν νύκτα τῆς προχθὲς ἐδόθη συνέντευξις!

Τὸ δωμάτιον ἐκλείσθη ἔσωθεν· ἡ πιστὴ περιστερὰ ἐ-
ξῆλθε διὰ τοῦ παραθύρου τῆς κιβωτοῦ ῥιφθεῖσα εἰς τὰς
ἀγκάλας τοῦ ἐραστοῦ.

Προσέφυγον εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ νέου, ὅπου διαμένουσι
μέχρι τοῦδε.

Εὐτυχὲς ζεύγος, σὰς συγχαίρομεν ἐκ καρδίας.

Ὁ δὲ μνηστήρ;

Μὲ τὸ αὐτὸ ταχυδρομεῖον ἀγγέλλεται αὐτῷ ἡ χυλό-
πητα εἰς Πειραιᾶ.

Pauvre homme!

Νηρηΐς.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

Ἡ θεολογία κατὰ τοῦτο μόνον εἶναι χρήσιμος, καθό-
σον μᾶς πείθει περὶ τῆς ἀχρηστίας τῆς.

Περισσότερο τρέχει ὁ παρὰς ἀπὸ τὴν τσέπη μου, παρὰ
ὁ σιδηρόδρομος τοῦ Παράσκευαίδου.

Ἡ πραγματικότης εἶναι τὸ καθαρτικὸν τοῦ αἰσθη-
ματος.

Ἐρωτήσατε τὸν κ. Φιντικλῆ τί φρονεῖ περὶ Θεοῦ, θὰ
σὰς ἀπαντήσῃ ὅτι εἶναι δίφθογγος.

Ὁ ἔρως εἶναι εἶδος θεάτρου εἰς τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες
διανέμουν κοντραμάρκας Ἡ ἰδέα αὐτῇ μου ἦλθε ἐν Φα-
λήρῳ, ὅπου μπῆκα πολλάκις σ' τὸ θέατρο χωρὶς νὰ πλη-
ρώσω εἰσιτήριον.